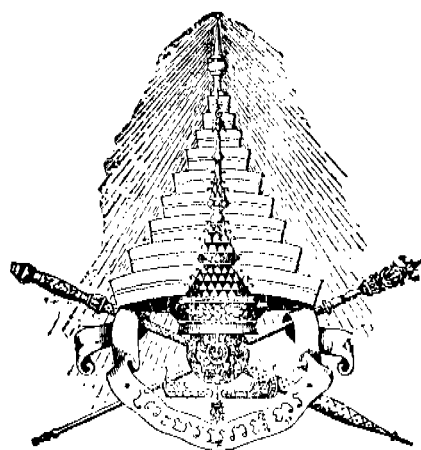

ประกาศให้ ใช้ พระราชบัญญัติ

บ้อง กัน ดัญจโรก พระพุทธศักราช ๒๔๕๑

ตาม หัว เมือง ชึ่ง ชน แก่ กระทรวงมหาดไทย

มีพระบรมราชโองการ ดำรัสเห็นชอบเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า ตามข้อความใน พระราชบัญญัติดัญจโรก พระพุทธศักราช ๒๔๕๑ มาตรา ๒ ซึ่งมีความว่า “พระราชบัญญัตินี้เมื่อทรง พระกรุณาให้ ใช้เมื่อใดใน กรุงเทพ ฯ หรือ หัว เมืองใด มณฑลใด จะได้ประกาศ กำหนดวันใน หนังสือ ราชกิจจานุเบกษา ภาย หลัง ส่วน หัวเมือง มณฑลใด ที่ไม่ได้ประกาศให้ ใช้พระราชบัญญัตินี้ ห้ามมิให้ตั้งโรง หึงนศร โด่เถื่อน เปน อัน ชาค ” นั้น ความ แจ้ง อยู่ แล้ว

เล่ม ๓๖ หน้า ๒๗๙ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๔๕๖

บัดนี้ ความทราบโดยมาตของขุ้พระ ทว่า ตามหัวเมือง นอกจาก
มณฑลกรุงเทพ ฯ มีหญิง ประพฤติตน เปน หญิง นคร โสเภณี ชุกชุม มาก ขึ้น
เปน เวดอัน ล้มควม ที่ จะใช้ พระราชบัญญัติ บ้อง กัน ลัณจรวโรค

เพราะ ฉนั้น จึง ทรง พระกรุณา โปรดเกล้า ฯ ให้ ใช้ พระราชบัญญัติ
บ้อง กัน ลัณจรวโรค พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ใน หัวเมือง ทุก ๆ มณฑล
ตั้ง แต่ วันที่ ๑ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ เปน ต้นไป

ประกาศ มา ณ วันที่ ๑๗ สิงหาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๖
เป้น วันที่ ๑๐๑๓ ใน รัชกาล บัทยาณีน

ประกาศ ตั้ง พระคณาจารย์

ด้วย สมเด็จ พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาวชิรญาณวโรรส พระมหา
ลัมณะ ได้ ขอ พระราชทาน ยก พระณัฬพัชาตคุณ วัดหจธรรม นครเข็ญ
ใหม่ มณฑลพายัพ ผู้ ประกอบ ชุระ โน ง้าย การเล่าเรียน ด้วย ความ สามารถ
เป้น พระคณาจารย์ โท ใน ทาง ศันถาษา มี ตำแหน่ง เทียบ เท่า เจ้าคณะเมือง
ได้ ทรง พระกรุณา โปรด พระราชทาน พระบรมราชานุญาต แล้ว

ประกาศ แต่ ณ วันที่ ๒ กันยายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

เป้น วันที่ ๑๐๒๗ ใน รัชกาล บัทยาณีน